

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ชุดนักศึกษาหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษา เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดในระเบียบและข้อบังคับของแต่ละสถาบันที่กำหนดตั้งขึ้นตามนโยบายของรัฐในแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามมาตรฐาน ซึ่งชุดนักศึกษานั้นเป็นเสมือนสัญลักษณ์ของแต่ละสถาบัน เป็นการสร้างวินัย มีความรับผิดชอบ ทำให้รู้สึกถึงความปลอดภัย เป็นสิ่งที่ดีงาม น่าภาคภูมิใจ แสดงถึงความรู้ สติปัญญา แต่ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าการแต่งกายของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา อยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างน่าเป็นห่วง นิสิต นักศึกษาทั่วประเทศมักจะแต่งกายไม่เหมาะสมนักศึกษายาย นิยมสวมรองเท้าแตะ ปลอยขายเสื้อ ส่วนนักศึกษาหญิงนิยมใส่เสื้อผ้ารัดรูป ปลอยขายเสื้อออกมานอกกระโปรง นุ่งกระโปรงสั้น และมักสวมรองเท้าแตะ หรือรองเท้าแฟชั่น รวมทั้งผมที่มักจะมัดกระเปียอยู่เป็นประจำ เช่น ปลอยผมยาวสยาย ทำสีผม หรือทำผมตามกระแสแฟชั่น ตามดาราทั้งในและต่างประเทศที่กำลังนิยมในปัจจุบัน เป็นต้น เพราะเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่ทำให้ตนเองดูดี มีรสนิยม

จากข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ว่าด้วยเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษา พ.ศ. 2549 ในข้อ 4 และ 5 “เครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษาตามข้อบังคับให้ใช้กับนักศึกษาปัจจุบันในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีหรือปริญญาตรี...” นักศึกษาต้องแต่งกายตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนดและ ถือเป็นกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยที่นักศึกษาพึงควรยึดถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ แม้ปัญหาการแต่งกายผิดระเบียบของนักศึกษาจะมองดูเป็นปัญหาที่ไม่น่ากังวลเท่ากับปัญหาอื่นๆก็ตาม แต่หากปล่อยปะละเลย ไม่เอาใจใส่อย่างเอาจริงเอาจัง สิ่งที่เราพบเห็นก็คือการขาดระเบียบวินัยในตนเองด้านการแต่งกายของนักศึกษา ค่านิยมการแต่งกายที่ผิดกาลเทศะ เช่น การสวมใส่ยืดอก กระโปรงสั้น/กางเกงขาสั้น/ รองเท้าแตะ ฯลฯ เข้ามายังสถาบันการศึกษาหรือชั้นเรียน อันส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของนักศึกษาและสถาบันการศึกษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น ปัญหาพฤติกรรมกรรมการแต่งกายผิดระเบียบเข้ามายังสถานการศึกษานั้นกลายเป็นประเด็นปัญหาหนึ่งที่หน่วยงาน องค์กรการศึกษา รวมทั้งคณาจารย์และนักศึกษาเองต้องมีส่วนร่วมกันดูแลรับผิดชอบเพื่อให้เป็นไปด้วยความถูกต้อง เหมาะสมตามกฎหมายระเบียบของมหาวิทยาลัยซึ่งได้กำหนดไว้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นและตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น จึงได้ทำการศึกษาเพื่อหาสาเหตุของการแต่งกายผิดระเบียบของนักศึกษา ซึ่งถ้าทราบถึงสาเหตุแล้วการสร้างกิจกรรมในการรณรงค์

และเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาปฏิบัติตามกฎระเบียบการแต่งกายของมหาวิทยาลัย อาจารย์ผู้สอน เพื่อนนักศึกษา รวมทั้งครอบครัวจึงมีบทบาทและส่วนร่วมอย่างจริงจังในการรณรงค์ให้นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบ ซึ่งน่าจะเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยให้กิจกรรมรณรงค์การแต่งกายถูกต้องของนักศึกษา ประสบผลสำเร็จและเป็นการสร้างความเข้าใจแก่นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของกฎระเบียบ ด้านวินัยของการแต่งกายด้วย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุและแรงจูงใจในการแต่งกายผิดระเบียบของนักศึกษา
2. เพื่อศึกษากระบวนการนำการจัดการความรู้มาแก้ไขปัญหาพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ของวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
3. เพื่อศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ของวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

3. สมมติฐานของการวิจัย

1. ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษาวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์แตกต่างกัน
2. ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามมีผลต่อการปรับพฤติกรรมกรรมการแต่งกายผิดระเบียบของนักศึกษาวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์แตกต่างกัน

4. ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหานักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบของวิทยาลัยเพาะช่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
2. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยเพาะช่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ชั้นปีที่ 1 – 4 ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 1,368 คน
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยเพาะช่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ชั้นปีที่ 1 – 4 ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 310 คน

โดยการคำนวณหาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมโดยใช้วิธีการคำนวณขนาดตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 ตามสูตรของ Taro Yamane (1967) ได้กลุ่มตัวอย่าง 310 คน

5. นิยามศัพท์

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของวิทยาลัยเพาะช่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

อิทธิพล หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ดำรงตนด้วยการกระทำการด้วยตนเอง หรือใช้จูงวาน สนับสนุนการกระทำการใดๆ ที่ผิดกฎหมายหรืออยู่เหนือกฎหมาย ผลของการกระทำนั้นเป็นบ่อนทำลายเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นอุปสรรคขัดขวางการดำเนินการตามเจตนารมณ์ของประชาชนหรือทำลายคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยส่วนรวม ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐจะต้องดำเนินการดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน รวมทั้งจัด ระบบงานการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และเท่าเทียม

พฤติกรรม หมายความว่า การแสดงและกิริยาท่าทางซึ่งสิ่งมีชีวิต ระบบหรืออัตลักษณ์ประดิษฐ์ ที่เกิดร่วมกันกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมระบบอื่นหรือสิ่งมีชีวิตโดยรวมเช่นเดียวกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พฤติกรรมเป็นการตอบสนองของระบบหรือสิ่งมีชีวิตต่อสิ่งเร้าหรือการรับเข้าทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอก มีสติหรือไม่มีสติระลึก ชัดเจนหรือแอบแฝง และโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ

แรงจูงใจ (Motivation) คือ สิ่งซึ่งควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ อันเกิดจากความต้องการ (Needs) พลังกดดัน (Drives) หรือ ความปรารถนา (Desires) ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้ แรงจูงใจเกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลนั้นๆเอง ภายใน ได้แก่ ความรู้สึกต้องการ หรือขาดอะไรบางอย่าง จึงเป็นพลังชักจูง หรือกระตุ้นให้มนุษย์ประกอบกิจกรรมเพื่อทดแทนสิ่งที่ขาดหรือต้องการนั้น ส่วนภายนอกได้แก่ สิ่งใดก็ตามที่มาเร้าเร้า นำช่องทาง และมาเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมในตัวมนุษย์ ซึ่งแรงจูงใจนี้อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอก แต่เพียงอย่างเดียว หรือทั้งสองอย่างพร้อมกันได้ อาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจทำให้เกิดพฤติกรรมซึ่งเกิดจากความต้องการของมนุษย์ ซึ่งความต้องการเป็นสิ่งที่เร้าภายในที่สำคัญกับการเกิด

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสาเหตุและแรงจูงใจของนักศึกษาในการแต่งกายผิดระเบียบ ของวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
2. สามารถแก้ปัญหาพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ของวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์โดยใช้ระบบการจัดการความรู้ได้
3. เกิดการเรียนรู้ร่วมกันทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ของวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
4. สามารถสร้างระบบการจัดการความรู้ เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี ให้นักศึกษาเกิดความตระหนัก ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ของวิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์